

Kraków pamięta o Wisławie Szymborskiej

2020-02-01

1 lutego minęło osiem lat od śmierci Wisławy Szymborskiej - poetki, laureatki literackiej Nagrody Nobla, Honorowej Obywatelki Miasta Krakowa. Z tej okazji na grobie poetki na cmentarzu Rakowickim zapłonął znicz od władz miasta Krakowa.

Życie Wisławy Szymborskiej było nierozzerwalnie połączone z Krakowem – tu mieszkała od 1931 roku, studiowała i pracowała, stąd wyruszyła do Sztokholmu, aby odebrać literacką Nagrodę Nobla w 1996 roku. W uzasadnieniu do Nagrody Akademia Szwedzka napisała: „Jej poezja z ironiczną precyzją odsłania prawa biologii i działania historii we fragmentach ludzkiej rzeczywistości”.

Najbliższe otoczenie zapamiętało ją jako osobą skromną, ceniącą spokój. Nie uznawała pytań ingerujących w czyjąkolwiek prywatność, ani nie uważała za stosowne mówić o sobie. Źle znosiła wszelkie ostentacje czy celebry, stąd też ogłoszenie jej laureatką literackiego Nobla stanowiło w jej życiu cezurę, nazywaną przez przyjaciół „tragedią sztokholmską”.

Szymborska wydała 13 tomików wierszy: „Dlatego żyjemy” (1952), „Pytania zadawanie sobie” (1954), „Wołanie do Yeti” (1957), „Sól” (1962), „Sto pociech” (1967), „Wszelki wypadek” (1972), „Wielka liczba” (1976), „Ludzie na moście” (1986), „Koniec i początek” (1993, 1996), „Chwila” (2002), „Dwukropek” (2005), „Tutaj” (2009) oraz – wydany pośmiertnie, niedokończony tom „Wystarczy” (2012).

Jej wiersze zostały przetłumaczone na ponad czterdzieści języków.

Publikowała także przekłady poezji, głównie z francuskiego i niemieckiego.

W 1991 r. Wisława Szymborska otrzymała Nagrodę im. Goethego, w 1995 r. została laureatką Nagrody Herdera. W maju 1995 r. Uniwersytet Poznański nadał jej tytuł doktora honoris causa. W 1996 Wisława Szymborska otrzymała nagrodę polskiego PEN Clubu oraz literacką nagrodę Nobla. W 2001 r. została członkiem honorowym American Academy of Arts and Letters. W 2011 r. uhonorowano ją najwyższym odznaczeniem państwowym – Orderem Orła Białego.